

**Oświadczenie złożone
przez senatora Roberta Dowhana
na 2. posiedzeniu Senatu
w dniu 18 grudnia 2019 r.**

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra aktywów państwowych Jacka Sasina

Szanowny Panie Premierze!

Jako senator Rzeczypospolitej Polskiej, w nawiązaniu do stanowiska Zrzeszenia Gmin Województwa Lubuskiego nr 8/2019 w sprawie potrzeby zmiany przepisów ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, wnoszę o analizę zasygnalizowanej problematyki.

W związku z obowiązywaniem restrykcyjnych przepisów dotyczących lokalizowania budynków mieszkalnych oraz budynków o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, w sąsiedztwie elektrowni wiatrowych, wynikających z ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (tj. DzU z 2019 r., poz. 654), istnieje potrzeba zmiany ww. ustawy w zakresie:

- zmniejszenia wymaganej odległości lokalizowania budynków mieszkalnych w sąsiedztwie elektrowni wiatrowych (art. 4 ust. 1 pkt 2);
- wydłużenia terminu przewidzianego dla prowadzenia postępowań w przedmiocie wydania decyzji o warunkach zabudowy, dotyczących budowy budynków mieszkalnych, wszczętych po dniu wejścia w życie ustawy (art. 14 ust. 2 ww. ustawy).

Ostatnia zmiana ww. ustawy objęła m.in. wydłużenie terminu przewidzianego do uchwalania planów miejscowych przewidujących lokalizację budynków mieszkalnych albo budynków o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, na podstawie przepisów sprzed wejścia w życie przedmiotowej ustawy, tj. z 36 miesięcy do 72 miesięcy (art. 15 ust. 8 ww. ustawy). Ta zmiana nie objęła swoim zasięgiem wydłużenia terminu przewidzianego dla prowadzenia postępowań w przedmiocie wydania decyzji o warunkach zabudowy, dotyczących budowy budynków mieszkalnych, wszczętych po dniu wejścia w życie ustawy (art. 14 ust. 2).

W obecnym stanie prawnym brakuje możliwości sytuowania zabudowy mieszkaniowej w odległości równej lub większej od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, z uwzględnieniem elementów technicznych, w szczególności wirnika wraz z łopatami. Z uwagi na średnią wysokość całkowitą elektrowni wiatrowych na poziomie 150–200 m w promieniu 1,5–2 km od pojedynczej elektrowni wiatrowej nie ma możliwości lokalizowania zabudowań mieszkaniowych na podstawie decyzji o warunkach zabudowy.

Kolejnym problemem jest fakt, iż wiele elektrowni wiatrowych uzyskało pozwolenie na budowę przed wejściem w życie ww. ustawy i tym samym zlokalizowane są one w bardzo bliskiej odległości od istniejących zabudowań mieszkalnych – około 600 m – wobec tego nie ma możliwości zagęszczenia istniejącej zwartej zabudowy miejscowości.

Większość inwestycji realizowana jest na podstawie decyzji o warunkach zabudowy, co uniemożliwia budowę obiektów o funkcji mieszkalnej na ogromnej powierzchni, w tym na terenie całych miejscowości.

Wobec tego wnoszę o przeanalizowanie powyższych punktów apelu dotyczącego potrzeby zmiany przepisów ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Z poważaniem
Robert Dowhan